

d'acció no és un xec en blanc en el sentit que tot està justificat i al preu que siga necessari, no. Nosaltres no renunciem al nostre bagatge sindical, al nostre model de sindicalisme reivindicatiu, de classe i progressista, ni a la construcció del nostre projecte sindical nacional, que és la Intersindical Valenciana; per tant, s'han de establir determinats filtres que garantisquen aquests requisits.

Analitzant el mapa sindical, hem de descartar les opcions sindicals representades per les grans centrals sindicals, perquè, òbviament, la nostra intenció és constituir-nos en la seua alternativa. Així mateix, també hem de descartar altres sindicats amb què, per la seua trajectòria, podem intuir que qualsevol unitat d'acció suposaria una renúncia al nostre model sindical. Aleshores, arribats ací, no ens queden massa opcions i, algunes d'elles, estan representades per sindicats de caràcter professional, encara que, en la pràctica, puguen desenvolupar projectes sindicals progressistes. Aquesta qüestió, que en principi pot semblar un entrebanc a les nostres iniciatives, pot ser superada si no implica una renúncia perquè l'STSPV-lv continue sent una opció sindical de classe en què tinguen cabuda totes les categories professionals de la sanitat pública, independentment del fet que, en el procés de presa de decisions, s'introduïsquen reformes organitzatives que permeten canalitzar les opinions dels diferents col·lectius. Aquest innovador model organitzatiu de l'acció sindical, que no orgànic, constitueix un repte que requerirà grans dosis de paciència, diàleg i confiança en

01 nosaltres mateixos i en els nostres companys i
02 companyes de viatge però, al mateix temps, constitueix
03 un projecte il·lusionador que desperta expectatives
04 entre els treballadors i treballadores de la sanitat. De
05 fet, ho hem pogut comprovar en les eleccions del
06 Departament 9, on hem concorregut en coalició amb la
07 Federació de Sindicats No Sanitaris, i no sols no hem
08 hagut d'explicar els motius de la coalició, o l'aparent
09 contradicció d'associar sindicalisme de classe i
10 professional, sinó que hem pogut confeccionar una
11 candidatura extraordinàriament nombrosa i accedir a la
12 Junta de Personal amb dos representants.
13 Si aquesta iniciativa prospera i obté una resposta
14 positiva per part d'altres sindicats, podem iniciar un
15 període de col·laboració i posada en comú de les
16 iniciatives d'acció sindical transversals i específiques,
17 sumant esforços i recursos, i demostrant que és
18 possible compatibilitzar els interessos generals i els
19 particulars o, el que és el mateix: el sindicalisme de
20 classe i el sindicalisme professional; especialment quan
21 es té un objectiu comú: arribar a la Mesa Sectorial i
22 tindre veritable capacitat de millorar les condicions
23 laborals, socials i econòmiques dels empleats i
24 empleades de la sanitat pública. Un objectiu ambiciós
25 que comporta un gran compromís de col·laboració i de
26 participació conjunta a les properes eleccions davall el
27 paraigua de la Intersindical Valenciana, però, també,
28 una voluntat decidida de construir un projecte
29 cohesionat capaç de convertir-se en una autèntica
30 alternativa sindical.

PONÈNCIA D'ORGANITZACIÓ

INTRODUCCIÓ

L'experiència acumulada a aquests quatre anys ens serveix per a identificar a colp d'ull aquells problemes organitzatius més rellevants sobre els quals hem d'incidir. Alguns són obvis i els arrosseguem de fa temps i uns altres han estat detectats o confirmats després de les eleccions sindicals últimes. Devem estar tots i totes d'acord que arrosseguem un gran problema per a articular la participació de l'afiliació en els òrgans sindicals, tant a quant a l'organització de salut, com pel que fa als diferents àmbits federals i confederals; però, a més, hem d'afegir també l'habitual manca de permanents sindicals i, com a novetat, hem de reconèixer que ens equivocàrem en l'establiment dels criteris per a la distribució dels permanents, prioritzant

01 la presencia en els departaments de salut en detriment
02 de l'estructura de país.
03 La disponibilitat horària del sindicat, aconseguida pels
04 resultats electorals, ens situa encara com un sindicat
05 testimonial en el conjunt de la totalitat dels
06 departaments de Salut; la qual cosa ens obliga a
07 prioritzar la nostra acció sindical en determinats
08 departaments molt concrets que, amb el pas del temps,
09 ha donat o donaran peu a un creixement de l'afiliació
10 molt desigual en els diferents departaments que
11 componen el nostre territori. Així, ens trobem amb
12 realitats molt diferents segons la implantació del
13 sindicat. Hi ha departaments de Salut on som
14 inexistents, en uns altres tenim una afiliació testimonial,
15 fruit d'accions molt puntuals i en uns altres, on els
16 permanents sindicals desenvolupen la seua acció, el
17

sindicat va consolidant-se, encara que, també en aquest supòsit, hi trobem diferències.

Amb aquesta variabilitat, la possibilitat real de constituir els òrgans sindicals de departament com les seccions sindicals, o les assemblees de l'afiliació, i que aquests assolisquen les funcions que els estatuts els atorguen és utòpica en alguns casos, però en aquelles on el sindicat està implantat o en què es comença a hores d'ara la tasca sindical, és un deure inexcusable dinamitzar el funcionament dels òrgans sindicals de departament com a motor de l'acció sindical en el seu àmbit territorial i com a canalitzadors de la participació en el debats sindicals. Únicament en aquells casos on l'afiliació és testimonial, cal articular els mecanismes transitoris necessaris perquè l'afiliació pugui exercir el dret a la participació.

En els mateixos termes podríem expressar-nos si ens referíem als òrgans sindicals d'àmbit nacional, com el Consell Nacional, el Secretariat Nacional i el mateix Congrés Nacional, encara que la problemàtica és diferent. Pel que fa al Congrés i al Consell Nacional, estem en situació que assolisquen plenament les atribucions estatutàries, tant en aquells aspectes de debat i definició de les grans línies sindicals, com en el seu vessant de control del Secretariat. Però, com hem dit més amunt, la diversitat de situacions en els diferents departaments comporta arbitrar fórmules de compensació en la designació dels delegats i delegades, atenent criteris de territorialitat i d'implantació en cada comarca o departament de salut, així com la possibilitat d'encabir representants d'altres àmbits que no siguin estrictament la sanitat pública.

D'altra banda, l'escassa disponibilitat de permanents sindicals, pel seu reduït nombre i per la dedicació plena als departaments de Salut, no ha permès cobrir les necessitats organitzatives del Secretariat, acumulant-se moltes responsabilitats sobre molt poques persones, malgrat la col·laboració ocasional de permanents sindicals amb dedicació a un departament de salut concret. Aquesta dificultat sovint s'ha convertit en un coll de botella que ha impedit, anant bé, donar respostes ràpides a determinades actuacions, i en uns altres, ni tan sols es podia fer front a aquestes demandes.

Finalment, cal incidir en la definició dels paràmetres on encabir l'actuació dels permanents sindicals i atribuir la capacitat per a la seua designació o, si és el cas, la revocació; sempre tenint en consideració que el seu àmbit de dedicació pot ser d'àrea o de país.

ELS ÒRGANS SINDICALS DE L'ÀREA DE SALUT

Les assemblees representen la màxima expressió de la participació i de la capacitat de decisió, on una persona és un vot; essència del caràcter assembleari del sindicat i, no ho oblidem, una de les principals motivacions que conduïren a la constitució del sindicat.

01 En aquest sentit, han de rebre un tractament
02 absolutament respectuós per part de tots i cadascun
03 dels afilats i afiliades del sindicat, així com dels òrgans
04 sindicals superiors; canalitzant tots els esforços per
05 garantir el seu funcionament i l'acompliment de les
06 seues comeses.
07 Altrament, tampoc no hem d'oblidar que no n'hi ha prou
08 d'establir els mecanismes de participació, al mateix
09 temps hem de fomentar la participació; un concepte
10 que no està en el seus millors moments. Per a
11 aconseguir-ho, és fonamental que l'afiliació reba la
12 percepció nítida que les seues aportacions són útils per
13 a la construcció d'un altre marc de relacions laborals i
14 que l'instrument és el sindicat, entès com el conjunt de
15 compromisos solidaris de cadascun dels afiliats i
16 afiliades en la consecució d'una causa comuna. Hem de
17 recuperar el concepte que el sindicat som tots els
18 afiliats i totes les afiliades que l'integrem.
19 La responsabilitat de la consecució d'aquests objectius
20 és quasi col·lectiva, però, si més no, recau sobre les
21 seccions sindicals, constituïdes al voltant d'una
22 secretaria d'organització, els delegats o delegades
23 sindicals i els vocals que l'assemblea determine. Les
24 seccions sindicals han de ser l'autèntic motor de
25 l'actuació del sindicat en el seu àmbit funcional
26 específic i conjuntament en l'àrea de salut, dinamitzant
27 el funcionament de les diferents assemblees i vetllant
28 per l'aplicació efectiva dels seus acords.
29 No obstant això, el Secretariat Nacional tampoc no està
30 exempt d'aquesta responsabilitat, perquè, d'ell, en
31 depèn, amb la seua tasca quotidiana, perfilar la marca
32 del sindicat i transmetre la idea que el sindicat és un
33 projecte que va més enllà de la mera visita del
34 permanent sindical i en el qual cal la implicació de tota
35 l'afiliació.

Assemblea de departament o comarcal

38 Es crearà un secretariat comarcal integrat pels
39 secretaris d'organització de les seccions sindicals de la
40 comarca, d'entre els quals s'elegirà un secretari
41 d'organització comarcal.
42 Seran convocades pel secretari d'organització comarcal
43 a iniciativa pròpia o a petició d'un terç de l'afiliació de
44 l'àrea, de la mateixa Assemblea o del Secretariat
45 Nacional. Són funcions de l'Assemblea d'Àrea o
46 Comarcal proposar els permanents sindicals, el
47 nombre dels quals haurà estat assignat prèviament pel
48 Secretariat Nacional; elegir i revocar, si és el cas, el
49 delegat de prevenció de l'àrea; decidir l'inici de
50 procediments administratius i judicials que afecten els
51 treballadors i treballadores de l'àrea i que tinguen
52 significació sindical i aquells altres, purament sindicals,
53 iniciats amb vista a controlar l'acció sindical dels
54 permanents sindicals, controlar l'actuació dels
55 representants del Sindicat en els òrgans de
56 representació i dels delegats sindicals; decidir la política
57 sindical del departament; elaborar les candidatures a

òrgans de representació i el programa electoral específic de l'àrea i, per últim, elegir els delegats de l'àrea de salut en el Congrés i el Consell Nacional.

Seccions sindicals

L'assemblea d'àrea podrà autoritzar la constitució de seccions sindicals en tots els centres de treball on, per raons d'operativitat, així s'estime oportú. Es tindrà en consideració el volum de treballadors i treballadores, la problemàtica específica, la dependència orgànica i funcional del centre, el règim jurídic del personal i, especialment, la capacitat de la secció sindical de servir de suport a una acció sindical efectiva.

La secció sindical serà constituïda per l'assemblea de treballadors i treballadores del centre i l'integraran una secretaria d'organització, els delegats o delegades sindicals i els vocals que l'assemblea determine.

El permanent sindical

Si el delegat sindical exerceix la representació institucional, sobre el permanent sindical recau, en gran manera, la representació del sindicat davant els treballadors i treballadores i davant la societat en general; per tant, el seu àmbit d'actuació supera el marc estrictament laboral, per convertir-se en un referent en l'activitat sociopolítica del departament o comarca, amb els compromisos i les responsabilitats que aquesta obligació comporta.

Uns compromisos que molt sovint requeriran un grau de dedicació elevat i un grau no inferior d'exigència en les seues actuacions; però al mateix temps l'exercici com a permanent sindical constitueix, per la seua pròpia dinàmica, la situació idònia per a la formació de quadres sindicals. Dues circumstàncies que obliguen a planificar l'activitat dels permanents atenent les càrregues de treball i la necessitat del sindicat de generar quadres; que una vegada reincorporats al seu centre de treball, actuen com a generadors d'opinió en els diferents àmbits del teixit social.

Per les raons esmentades, l'Assemblea de Departament o Comarcal elevarà al Secretariat Nacional la proposta d'elecció o revocació, si és el cas, del permanent sindical, casos per als quals seran necessaris la majoria simple de vots dels assistents. L'elecció de l'alliberament sindical serà per un període d'un any prorrogable.

El nombre de permanents sindicals d'una àrea o comarca serà el decidit prèviament pel Secretariat Nacional.

És el màxim responsable de l'acció sindical en l'àrea o comarca, acció sindical que seguirà fidelment la decidida en els diferents òrgans sindicals. Són funcions del permanent sindical:

- Moderar les assemblees.
- Alçar les actes de les assemblees.
- El manteniment del local de la secció sindical i, si n'hi ha, en la part que li corresponga, i prèvia negociació

- 01 paritària entre sindicats en els àmbits territorial i
- 02 funcional corresponents, del local de la seu de la
- 03 Intersindical Valenciana.
- 04 ■ Portar a terme l'acció sindical, d'acord amb les
- 05 directrius emanades dels diferents òrgans sindicals,
- 06 en el departament o comarca. Per a això, visitarà
- 07 periòdicament tots els centres de treball del seu
- 08 àmbit territorial i aquells que, per decisió del
- 09 Secretariat Nacional, haja d'assumir en el marc de la
- 10 política de creixement del Sindicat.
- 11 ■ Representar el sindicat en tots els fòrums de
- 12 participació ciutadana on siga requerit i,
- 13 especialment, en aquells on determinen els òrgans
- 14 sindicals de departament o de país.

ELS ÒRGANS SINDICALS DE PAÍS

El Congrés Nacional

El Congrés Nacional, com a òrgan sindical, no presenta en els actuals estatuts cap deficiència significativa en la definició de les seues normes de funcionament, ni tampoc en les funcions que té atribuïdes. Però sí que és necessari abordar en aquest III Congrés la conveniència de fixar els criteris de composició del Secretariat Nacional i el Consell Nacional, encara que d'una forma diferenciada.

D'una banda, el Secretariat Nacional és un òrgan de direcció, configurat com un equip de treball amb una distribució de responsabilitats molt concreta que atén fonamentalment criteris d'operativitat i, secundàriament, criteris de distribució territorial i, en conseqüència, el Congrés ha de pronunciar-se per a establir les àrees de treball del Secretariat que en cada moment es consideren prioritàries, però en el marc de la ponència d'organització, no en la d'estatuts, ja que les necessitats del Secretariat poden ser diferents segons les circumstàncies.

Per contra, en el cas del Consell Nacional, màxim òrgan de decisió entre congressos, necessàriament ha de tindre un marc regulador estable del seu funcionament i la seua composició, fixant els criteris per a la distribució i elecció dels delegats.

El Consell Nacional

El Consell Nacional és el màxim òrgan de govern i administració entre congressos, però fins ara, no ha estat convocat amb la periodicitat prevista en els estatuts. Aquesta ha estat una situació transitòria que hem superat, perquè hui ja disposem, en les àrees de salut, d'una estructura i una base social capaç de donar suport i contingut a les convocatòries del Consell Nacional.

Hem de tornar a insistir en el fet que és un òrgan de caràcter territorial i, per consegüent, correspon a les assemblees de departament designar els seus delegats però, atesa la variabilitat, hem de considerar la possibilitat d'establir criteris que vagen més enllà del

simple establiment d'una proporció entre l'afiliació i el nombre de delegats, de forma que s'assegure la presència de els departaments amb menys afiliació, sense perjudi d'aquells que són l'autèntic motor del sindicat. En aquest sentit, entenem que els criteris per a l'assignació de delegats per àrees podrien ser els següents:

- a) Un representant per cadascuna de les comarques on s'hagen constituït Seccions Sindicals, ja siga en l'àmbit públic o privat.
- b) Un representant per cadascuna de les comarques on existisca representació en els òrgans de representació, entenen-se en aquest sentit que la sanitat pública hi aportarà un representant i un altre més la sanitat privada o altres àmbits.
- c) Un representant per cada 30 afiliats/des o fracció superior a 15 de cada comarca, entenen-se en el mateix sentit que l'apartat anterior.
- d) El membres del Secretariat Nacional.

Aquesta última opció representa una modificació sobre els criteris anteriors i està justificada per tal com no tots les membres del Secretariat hi estan en representació d'un departament de salut i, per tant, la seua assistència al Consell Nacional en qualitat de ponent o com a delegat o delegada, no ha de suposar un penalització de la delegació estricta del departament elegida per l'assemblea.

El Secretariat Nacional

És l'òrgan de direcció, gestió i representació del Sindicat de Treballadors i Treballadores de la Salut del País Valencià-Intersindical Valenciana (STSPV-Iv) entre les reunions del Consell Nacional. És el nostre parer que, malgrat pensar que un secretariat més reduït podria elevar el nivell de debat polític, entenem que ara per ara no n'hem de modificar la composició actual, que combina representació territorial i perfils de responsabilitat, en un secretariat ampli; perquè la nostra presència en un nombre reduït de departaments manté unes xifres d'assistència acceptables des del punt de vista econòmic i d'operativitat del mateix Secretariat i, a més, seguim pensant que l'assistència a les reunions del secretariat és un excel·lent recurs de formació de quadres sindicals.

El Secretariat Nacional s'organitzarà en àrees de treball, al capdavant de les quals hi haurà un secretari:

- a) Coordinador general, responsable de la coordinació de les diferents àrees de treball; ostenta la màxima representació del Secretariat Nacional. Assumeix les relacions institucionals amb l'administració, la patronal, els mitjans de comunicació i altres organitzacions sindicals.
- b) Organització, responsable del funcionament dels diferents òrgans sindicals, convocatòria, ordre del dia, documents de treball, custòdia de les actes, control d'arxius, base de dades de l'afiliació. Coordinació de tots els mitjans de comunicació amb

- 01 l'afiliació i treballadors i treballadores en general.
- 02 c) Acció sindical, responsable de mantindre la línia
- 03 adoptada pel congrés; coordina els diversos nivells
- 04 assistencials, els àmbits de negociació i l'acció
- 05 sindical en els departaments. Elabora materials.
- 06 Publicacions.
- 07 c) Moviments Socials, responsable de canalitzar les
- 08 relacions amb la societat civil.
- 09 e) Serveis jurídics, que s'ocupa tant de les relacions
- 10 jurídiques com de l'actualització de la normativa
- 11 sanitària i sindical.
- 12 g) Igualtat de gènere.
- 13 h) Salut Laboral.
- 14 i) Formació.
- 15 j) Assumptes econòmics, responsable de les finances i
- 16 de les relacions econòmiques amb la Federació o la
- 17 Intersindical Valenciana.

Aquesta distribució de tasques, a priori representa una racionalització del treball a desenvolupar, però amb l'handicap de la disponibilitat d'aquells membres del Secretariat que compaginen la seua activitat amb l'atenció en un departament de salut. Per la propia experiència, sabem que les àrees de gran responsabilitat i dedicació han de recaure en persones que no tinguen obligacions en l'acció sindical de cap departament i, en aquest sentit, hem acumulat en la figura del coordinador general i les secretaries d'organització i acció sindical aquelles funcions que necessiten més dedicació, amb la intenció de dotar-les de dedicació exclusiva a tasques de país.

Els permanents sindicals de País

El Secretariat Nacional podrà disposar l'assignació de dispenses sindicals per a membres del mateix Secretariat quan les tasques que calga desenvolupar en alguna o algunes secretaries necessiten la dedicació exclusiva de la persona que l'exerceix, o per a l'atenció de tasques derivades de l'activitat pròpia del secretariat. En aquests supòsits, serà el mateix secretariat el que designarà els candidats, que seran ratificats pel Consell Nacional.